तत्तस्य समरे कर्म्म दृष्ट्वाऽन्यैरकृतं पुरा । चारणाः सहगन्धर्व्वाः पूजयाञ्चक्रिरे भृशं ।
तं यान्तं पृष्ठगोप्तारमर्ज्जुनस्य विशाम्पते । चारणाः प्रेक्ष्य संहृष्टास्त्वदीयाश्चाभ्यपूजयन् ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि यवनपराजये एकोनविंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ जित्वा यवनकाम्बोजान् युयुधानस्ततोऽर्ज्जुनं । जगाम तव सैन्यस्य मध्येन रथिनाम्बरः ।
चारुदंष्ट्रो नरव्याघ्रो विचित्रकवचध्वजः । मृगं व्याध इवाजिघ्नन् तव सैन्यमभीषयत् ।
स रथेन चरन्मार्गं धनुरभ्रामयद्भृशं । रुक्मपृष्ठं महावेगं रुक्मचन्द्रकसङ्कुलं । ४०९०
रुक्माङ्गदशिरस्त्राणो रुक्मवर्म्मसमावृतः । रुक्मध्वजधनुः शूरो मेरुशृङ्गमिवाबभौ ।
स धनुर्म्मण्डलं सङ्ख्ये तेजोभास्कररश्मिवान् । शरदीवोदितः सूर्य्यो द्वितीयो विरराज ह ।
वृषभस्कन्धविक्रान्तो वृषभाक्षो नरर्षभः । तावकानां बभौ मध्ये गवां मध्ये यथा वृषः ।
मत्तद्विरदसङ्काशं मत्तद्विरदगामिनं । प्रभिन्नमिव मातङ्गं यूथमध्ये व्यवस्थितं ।
व्याघ्रा इव जिघांसन्तस्त्वदीयाः समुपाद्रवन् । द्रोणानीकमतिक्रान्तं भोजानीकञ्च दुस्तरं । ४०९५
जलसन्धार्णवं तीर्त्वा काम्बोजानाञ्च वाहिनीं । हार्द्दिक्यमकरान्मुक्तं तीर्णं वै सैन्यसागरं ।
परिवव्रुः सुसंक्रुद्धास्त्वदीयाः सात्यकिं रथाः । दुर्य्योधनश्चित्रसेनो दुःशासनविविंशती ।
शकुनिर्दुःसहश्चैव युवा दुर्धर्षणः क्रथः । अन्ये च बहवः शूराः शस्त्रवन्तो दुरासदाः ।
पृष्ठतः सात्यकिं यान्तं अन्वधावन्नमर्षिणः । अथ शब्दो महानासीत्तव सैन्यस्य मारिष ।
मारुतोद्धूतवेगस्य सागरस्येव पर्व्वणि । तानभिद्रवतः सर्व्वान् समीक्ष्य शिनिपुङ्गवः । ४१००
शनैर्याहीति यन्तारमब्रवीत् प्रहसन्निव । इदमेतत् समुद्भूतं धार्त्तराष्ट्रस्य यद्बलं ।
मामेवाभिमुखं तूर्णं गजाश्वरथपत्तिमत् । नादयद्दे दिशः सर्व्वा रथघोषेण सारथे ।
पृथिवीञ्चान्तरीक्षञ्च कम्पयत् सागरानपि । एतद्बलार्णवं सूत वारयिष्ये महारणे ।
पौर्णमास्यामिवोद्धूतं वेलेव मकरालयं । पश्य मे सूत विक्रान्तमिन्द्रस्येव महाम्बुधे ।
एष सैन्यानि शत्रूणां विधमामि शितैः शरैः । निहतानाहवे पश्य पदात्यश्वरथद्विपान् । ४१०५
मच्छरैरग्निसङ्काशैर्व्विद्धदेहान् सहस्रशः । इत्येवं ब्रुवतस्तस्य सात्यकेरमितौजसः ।
समीपे सैनिकास्ते तु शीघ्रमीयुर्युयुत्सवः । जह्या द्रवस्व तिष्ठेति पश्य पश्येति वादिनः ।
तानेवं ब्रुवतो वीरान् सात्यकिर्निशितैः शरैः । जघान चित्रतानश्वान् कुञ्जरांश्च चतुःशतान् ।
ससम्प्रहारस्तुमुलस्तस्य तेषाञ्च धन्विनां । देवासुररणप्रख्यः प्रावर्त्तत जनक्षयः ।
मेघजालनिभं सैन्यं तव पुत्रस्य मारिष । प्रत्यगृह्णच्छिनैः पौत्रः शरैराशीविषोपमैः । ४१८०
प्रच्छाद्यमानः समरे शरजालैः स वीर्य्यवान् । असम्भ्रमन्महाराज तावकानवधीद्बहून् ।
आश्चर्य्यं तत्र राजेन्द्र सुमहद्भूतवाहनं । न मोघः सायकः कश्चित् सात्यकेरभवत् प्रभो ।
रथनागाश्वकलिलः पदात्यूर्म्मिसमाकुलः । शैनेयवेलामासाद्य स्थितः सैन्यमहार्णवः ।
सम्भ्रान्तनरनागाश्वमावर्त्तत मुहुर्मुहुः । तत्सैन्यमिषुभिस्तेन बध्यमानं समन्ततः ।